

Arrest

nr. 196 374 van 11 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/20
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 25 september 2015 België is binnengekomen, diende op 2 oktober 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 27 januari 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 27 januari 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 02/10/2015
Overdracht CGVS: 25/01/2016

U werd op 28 oktober 2016 van 08.58u. tot 12.45u. gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Er was geen advocaat aanwezig bij het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in X, de provinciehoofdstad van Babel in Irak op X. U heeft uw hele leven in uw ouderlijk huis gewoond in Madinat Al Mutaquatedien (Mahmoudia) in de provincie Babel. U bent van de sjiiitische geloofsstrekking en u bent Arabier, behorend tot de stam (ashira) Al Tahi en het huis (biet) Al Seheen.

Uw vader was soldaat in het leger onder het regime van Saddam Hussein. Ten tijde van de oorlog met Iran is hij invalide geraakt. Uw vader is een overtuigd communist. U zelf heeft wel sympathie voor de communistische idealen, maar bent geenszins betrokken bij concrete activiteiten.

U heeft twee broers en één zus. Uw zus is getrouwd en woont in een nabijgelegen dorp. Uw broers wonen nog altijd in het ouderlijk huis. Zij en uw ouders verblijven nog altijd in hetzelfde huis als waar u destijds in Irak heeft gewoond.

U bent kapper van beroep. U heeft 14 jaar een eigen kapsalon uitgebaat in uw woonplaats. U had één werknemer. Hij heeft echter een eigen kapsalon geopend. In uw dorp met circa 6.000 inwoners waren er nog 16 andere kapsalons. In de maanden voorafgaand aan uw vlucht heeft u ook nog gewerkt als groentenverkoper op de markt van al Khoder, een nabijgelegen dorp.

Rond oktober 2013 werd u voor de eerste maal bedreigd door militieleden die vonden dat u moest stoppen met uw beroep als kapper. In hun redenering is het knippen van haren stijlvol en dat is tegen hun zedenwetten. U bleef echter doorgaan met uw zaak, zij het minder opzichtig.

Eind 2013 of begin 2014 werd u wederom bedreigt. Dit keer werden er dreigende teksten op de buitendeur van uw kapsalon geschreven en op de spiegel in uw kapsalon. U vreesde voor uw leven en dat van uw familie, daarom besloot u te stoppen met uw kapperszaak. U bleef een tijd thuis zitten en begon in die tijd een geheime liefdesrelatie met uw getrouwde buurvrouw.

In 2015 werd deze geheime relatie ontdekt. Een vriend van u had het verteld aan de neef van uw buurvrouw die tevens een lokale politieagent is en banden onderhoudt met verschillende sjiiitische milities. U was toen al een tijdje aan de slag als groentenverkoper op de markt van al Khoder. Deze politieagent heeft vervolgens zijn tante, uw buurvrouw en liefdespartner, verkracht. U heeft haar daarop geadviseerd om aangifte te doen bij de politie. De agent is veroordeeld en kreeg een gevangenisstraf van 16 jaar en 1 maand. Dit werd u aangerekend door zijn stam. Vervolgens hebben 10 militanten van verschillende sjiiitische milities uw huis aangevallen. U was op dat moment toevallig niet thuis. U heeft een tijd bij uw zus ondergedoken geleefd, waarna u later Irak heeft ontvlucht.

Op 16 september 2015 verliet u Irak. U bent met het vliegtuig van Bagdad naar Istanboel in Turkije gevlucht. U bent van Turkije naar Griekenland gereisd, om via een reis langs enkele Balkanlanden, België te bereiken op 25 september 2015. Op 2 oktober 2015 heeft u asiel aangevraagd in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende originele documenten neer: uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart en foto's van uw kapperszaak waaronder die met het dreigement op de spiegel en de deur. Van de volgende documenten legde u kopieën neer: Een woonstkaart en een rantsoenkaart.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dient te koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw relationele problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald: ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaring blijkt immers dat de relatie die u zou hebben gehad met uw getrouwde buurvrouw de grondslag vormt voor de door u gekoesterde vrees voor vervolging (gehoorverslag CGVS, dd. 28/10/2016, p. 11). Hoewel u te kennen gaf dat de relatie als ongewenst werd beschouwd vanwege het buitenechtelijke karakter ervan, is dit van familiale aard en kan er geen sprake zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie louter op basis van deze vermeende liefdesrelatie.

Voorts maakt u ook melding van bedreigingen jegens uw persoon uit hoofde van uw beroep als kapper. Deze feiten dateren echter van de periode tussen oktober 2013 en januari 2014 (CGVS, p. 9). Naderhand heeft u in dit verband geen problemen meer ondervonden. Nochtans bleef u al die tijd op hetzelfde adres wonen, waar uw familie tot de dag van vandaag ook nog steeds woonachtig is (CGVS, p. 3-5). U bent ten slotte ook gestopt met het beroep van kapper, waardoor er aan de eisen van uw belagers is voldaan en er bijgevolg ook geen reden meer is voor hen om u nog langer te intimideren (CGVS, p. 9-10).

Daarnaast roept u internationale bescherming in tegen een vermeende executie die jegens uw persoon is gepland, uit hoofde van de relatie die u met uw getrouwde buurvrouw zou hebben gehad. Uit uw verklaringen omtrent uw relatie met uw getrouwde buurvrouw blijkt uit niets dat u werkelijk een relatie met haar zou hebben gehad. Zo blijkt u reeds op de hoogte te zijn geweest van het feit dat haar stam een nauwe betrokkenheid met de sjiiitische milities had en dat haar neef een lokale politieagent was. U werkte immers als kapper en kende zo het hele dorp (CGVS, p. 5). Dit blijkt ook duidelijk uit uw kennis van de sociale verhoudingen in het dorp en uw goede relatie met de plaatselijke politie en het leger (CGVS, p. 6-8). Het is duidelijk dat u beide een zeer groot risico nam door deze relatie aan te gaan. Wat alleen te verklaren valt als het om een serieuze liefdesrelatie zou gaan. Vooral voor haar, aangezien zij haar eerbaarheid verliest door een buitenechtelijke relatie aan te gaan. In conservatieve kringen kan dit voor haar resulteren in een eermoord als haar familie erachter zou komen en is dit voor haar strafbaar voor de wet (zie administratief dossier: Violence Against Women; Honor Killings: the Survival of Patriarchy in Different Societies; Iraqi women lost liberties). Uw houding ten aanzien van haar lot is verbijsterend. U heeft sinds het vermeende incident, waar zij schijnbaar alle moeite nam met grote persoonlijke risico's door aangifte te doen van verkrachting tegen haar neef, geen contact meer met haar gezocht (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met uw apatische houding ten aanzien van haar lot, geeft u aan dat u geen blaam treft. U zei immers: "Als u het niet was, dan had dat een ander persoon kunnen zijn" (CGVS, p. 12). Gevraagd naar de reden dat u niet samen met haar gevlucht bent, u hield immers van haar en haar leven is nog meer in gevaar dan dat van u, wat u overigens ook zelf beaamt (CGVS, p. 12), geeft u aan dat u haar niet kon meenemen omdat ze getrouwd is (CGVS, p. 12). Afgezien van het feit dat haar huwelijk u eerder niet belet heeft om een liefdesrelatie met haar te beginnen is deze verklaring ook tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat ze na het incident gescheiden is (CGVS, p. 12). Uit uw gebrek aan interesse voor haar kan enkel geconcludeerd worden dat er van een liefdesrelatie met uw getrouwde buurvrouw nooit sprake is geweest.

Bovendien is uw asielrelaas over het geheel genomen weinig coherent en bent u op essentiële punten tegenstrijdig in uw verklaringen. U meent dat uw buurvrouw geen problemen meer heeft, omdat haar stam een schadevergoeding heeft betaald. Dit is echter frappant daar zij van dezelfde stam is als haar belagers, getuige het feit dat haar neef haar heeft belaagd (CGVS, p. 12). Verder blijkt dat u zich ook in de mogelijkheid bevond om de zaak af te kopen, maar dat in uw geval uw familie u niet wou helpen (CGVS, p. 13). Echter hebben ze u wel geholpen om het bedrag bijeen te brengen om naar Europa te vluchten (CGVS, p. 10). Uw relaas over uw vermeende liefdesrelatie met uw buurvrouw heeft u ook pas verteld nadat u reeds geconfronteerd was geweest over de ongeloofwaardigheid van de bedreigingen in uw kapsalon (CGVS, p. 9-10). Nochtans werd u bij aanvang van het gehoor heel specifiek gevraagd of u bij het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het kort al uw redenen voor uw asielaanvraag heeft verteld, waarop u "ja" antwoordde (CGVS, p. 2). Nergens in de vragenlijst van DVZ maakt u gewag van problemen in verband met uw liefdesrelatie met uw buurvrouw (zie vragenlijst DVZ). Geconfronteerd met uw plotselinge wending in uw asielrelaas, ontwijkt u eerst de confrontatie en geeft u nietszeggende antwoorden. Na herhaaldelijk vragen, geeft u aan dat het u niet is gevraagd (CGVS, p. 14). U bent er bijgevolg geenszins in geslaagd om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Evenmin zijn de bedreigingen ten aanzien van uw beroep als kapper geloofwaardig. Uw medewerker is rond dezelfde tijd een kapsalon begonnen als dat u bedreigd werd (CGVS, p. 7).

Het is bovendien al weinig aannemelijk dat Daesh (IS/ISIL/ISIS) u zo omzichtig zou intimideren, gelet op hun wrede staat van dienst. Hiermee geconfronteerd geeft u aan dat Daesh mensen bedreigt in naam van sjiiitische milities en de sjiiitische milities onder naam van Daesh. Dit is een blote bewering die u niet heeft weten te funderen (CGVS, p. 9). Uw verklaring is des te frappanter, daar Daesh nooit uw dorp heeft ingenomen en Jurf Al Shaker al sinds oktober 2014 is bevrijd van Daesh (zie blauwe map: ISIS in Iraq, Army's triumph at Jurf Al Shaker lays bare cost of defeating militants). Hiermee geconfronteerd geeft u aan dat veel mensen in uw regio voor Daesh werken (CGVS, p. 14). U heeft echter nooit uw dorp verlaten, evenmin de andere gezinsleden, zelfs niet toen er in oktober 2014 hevig gevochten werd in het naburige Jurf Al Shaker. U geeft aan dat het de soennieten zijn die gebleven zijn en dat de sjiieten massaal zijn vertrokken naar overwegend sjiiitische plaatsen in het zuiden van Irak (CGVS, p. 6). Dit is echter volledig in tegenspraak met informatie uit betrouwbare internationale bronnen. Het zijn juist de soennieten die moeite hebben zich staande te houden in de provincie Babel, wat ook logisch is met de grootscheepse aanwezigheid van sjiiitische milities in de regio (zie blauwe map: ISIS in Iraq, Army's triumph at Jurf Al Shaker lays bare cost of defeating militants). Op geen enkele wijze is uw asielrelaas aannemelijk, bijgevolg kan er ook niet het minste geloof aan gehecht worden.

Ofschoon u meent een vrees te moeten koesteren voor daden van vervolging, blijkt uit niets dat er zich werkelijk vervolgingsfeiten hebben voorgedaan, noch dat er redenen zijn om aan te nemen dat er een aanneembaar risico bestaat dat er in uw specifiek geval daden van vervolging zich zouden kunnen voordoen. Er kan dan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, vastgesteld worden.

De door u, in het kader van uw asielpcedure, neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteitsdocumenten, woonstkaart en rantsoenkaart, tonen enkel uw identiteit en plaats van herkomst wat niet ter discussie staat. Alle andere documenten kunnen alleen ter ondersteuning dienen van een geloofwaardig asielrelaas, gezien de algehele ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas hebben deze documenten geen bewijskracht. Bovendien, toen u werd gevraagd om de bedreiging van de foto eigenhandig op te schrijven vond u het nodig om het blad op zijn kant te houden terwijl u aan het schrijven was. Toen u gevraagd werd om het blad recht voor u te houden, gaf u aan dat u een kaligraaf bent. Uw bijzondere vreemde reactie doet ernstig vermoeden dat u uw gewone handschrift verborgen trachtte te houden, wat enkel verklaard kan worden als u zelf de auteur bent van de dreigementen in uw kapperszaak.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van november 2016 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Babel te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen.

Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 3 EVRM, artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, alsook schending van de motiveringsplicht (zoals vervat in artt. 2-3 Wet 29 juli 1991)".

Verzoeker betwist de motivering in de bestreden beslissing aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire bescherming op verschillende punten:

"1. Ten eerste stelt het CGVS dat zijn relationele problemen geen verband zouden houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Het CGVS gaat er evenwel manifest aan voorbij dat verzoeker een sjiiet is, binnen een in hoofdzaak soennitische bevolkingsgroep. Het feit dat hij sjiiet is (binnen de soennitische meerderheid) maakt een reden uit van de reden van zijn vlucht.

2. Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij, ook al is hij gestopt te werken als kapper, nog steeds in angst leeft als hij zou terugkeren naar Irak, omdat hij in het verleden bedreigingen heeft ontvangen. Het dient inderdaad benadrukt te worden dat verzoekers familie nog steeds in hetzelfde huis woont, en verzoeker zou er redelijkerwijze ook terug gaan intrekken.

3. Vreemd genoeg betwist het CGVS dat verzoeker een relatie zou gehad hebben met zijn buurvrouw "omwille van de apathische houding van verzoeker" en zijn "gebrek aan interesse" jegens zijn buurvrouw. Het verbaast het CGVS dat hij haar niet meenam naar Europa, gezien haar leven in gevaar is als de omgeving het te weten zou komen van de relatie; maar anderzijds gaat het CGVS er compleet aan voorbij dat verzoekers leven zelf ook manifest in gevaar zou zijn als hij haar wel naar Europa zou meegenomen hebben.

4. Door het feit dat verzoeker zijn blad omdraait, toen de dossierbehandelaar hem vroeg om iets te schrijven in het Arabisch, gaat het CGVS ervan uit dat verzoeker zelf degene is die de bedreigingen heeft genoteerd aan zijn woning in het land van herkomst. Deze stelling van het CGVS kan uiteraard manifest niet aanvaard worden!! Het CGVS hanteert hier bijna een vermoeden dat verzoeker een bedrieglijke houding aanneemt, terwijl hij wel degelijk bescherming nodig heeft.

5. Het CGVS stelt dat uit niets blijkt dat er zich werkelijk vervolgingsfeiten zouden hebben voorgedaan, noch dat er redenen zijn om aan te nemen dat er een aanneembaar risico zou bestaan dat er in zijn specifiek geval daden van vervolging zich zouden kunnen voordoen. Het feit dat verzoeker evenwel een overspelige relatie (langs de kant van de vrouw) onderhouden heeft, maakt hem uiteraard ook tot doelwit, eens dit bekend wordt. Alsook het feit dat hij een kapperszaak had waar hij woonachtig was en hij haren knipte en hij producten gebruikte die in de islamwereld verboden zijn, maakt van hem uiteraard een potentieel doelwit.

6. Het feit dat zijn familie verzoeker wel geholpen heeft om uit Irak te vluchten en het feit dat zijn familie verzoeker niet geholpen heeft om de zaak aangaande zijn overspelige relatie af te kopen staan uiteraard compleet los van elkaar."

2.1.2. In een aanvullende nota van 5 oktober 2017 voegt de commissaris-generaal de COI Focus “*Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak*” van Cedoca van 18 juli 2017.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekers verweer in het verzoekschrift zich in wezen beperkt tot een herhaling van zijn asielrelaas, waarbij hij opnieuw de redenen herneemt die de aanleiding waren voor zijn vertrek uit Irak. Na lezing van het administratief dossier is de Raad echter van oordeel dat geen geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas zoals weergegeven door verzoeker.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat verzoekers verklaringen omtrent zijn vermeende vervolging omwille van zijn beroep als kapper volstrekt ongeloofwaardig zijn. De geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen op dit punt wordt vooreerst ondergraven door tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen bij aanvang van de asielprocedure en tijdens het CGVS-interview. Zo verklaarde verzoeker bij aanvang van de asielprocedure dat zijn kapsalon beschoten werd ongeveer één jaar voor zijn vertrek uit Irak dat plaatsvond op 15 september 2015, zijnde september 2014, en dat hij enkele maanden daarna zijn zaak moest sluiten omwille van aanhoudende bedreigingen (CGVS-vragenlijst, stuk 13, p. 1-2; DVZ-verklaring, stuk 13, p. 10). Deze verklaringen zijn echter tegenstrijdig met verzoekers verklaringen tijdens het CGVS-interview dat hij eind 2013, begin 2014 een bedreiging had ontvangen in zijn kapsalon en dat hij als gevolg hiervan zijn zaak heeft gesloten (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9). De Raad is van oordeel dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen omtrent het moment waarop hij zijn zaak gesloten heeft, hetgeen een kernelement van verzoekers asielrelaas betreft, doet ernstig afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekers inconsistente verklaringen over de milities die hem viseren niet geloofwaardig zijn. Zo legde verzoeker tijdens het CGVS-interview een foto neer waaruit blijkt dat hij bedreigd werd door de Islamitische Staat (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9). De Raad acht het echter niet aannemelijk dat verzoeker, gelet op deze vaststelling, bij aanvang van de asielprocedure enkel vermeldt dat hij bedreigd werd door sjiiitische en “soennitische partijen”, doch niet vermeldt dat hij specifieke bedreigingen heeft ontvangen van IS (CGVS-vragenlijst, stuk 13, p. 1). Verzoeker stelt tijdens het CGVS-interview dan weer dat het sjiiitische milities zijn die deze bedreigingen schrijven in naam van IS, en stelt vervolgens dat “*partijen als IS en Asa’ib de macht hebben in de regio, ze hebben heel veel invloed en controle*” (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9). Verzoeker verklaarde bij aanvang van de asielprocedure echter nog dat de sjiiitische militie al-Tayer Al Sadri de controle had over zijn regio op het moment van de bedreiging en dat deze partij hem bedreigde (CGVS-gehoorverslag, stuk 13, p. 1). Verzoeker nogmaals gevraagd tijdens het CGVS-interview wie hem zou willen bedreigen, antwoordde hij: “*alle islamitische partijen zowel Sunni als Shia*” (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10). Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker niet zou kunnen preciseren welke militie hem viseert en hierover geen consistente en geloofwaardige verklaringen kan afleggen.

De Raad merkt op dat van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij voor de asielinstantie coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek. De Raad is van oordeel dat verzoekers verklaringen zijn vrees voor vervolging door de milities omwille van zijn beroep als kapper ondergraven.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, mede gelet op het voorgaande, verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gevisieerd zou worden door de milities louter omwille van zijn beroep als kapper. Verzoeker verklaarde immers dat alle sjjiitische en soennitische milities tegen kappers waren (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10), doch verzoeker verklaarde eveneens dat zijn vroegere werknemer een kapsalon heeft geopend, en dit nadat verzoeker reeds gevisieerd werd door de milities omwille van zijn werkzaamheden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 7). De Raad acht het echter niet aannemelijk dat verzoekers werknemer in dergelijke context zoals hierboven beschreven, waar de milities het op kappers gemunt hebben en zijn werkgever reeds werd gevisieerd, het risico zou nemen om zelfstandig een kapsalon te openen. De Raad is aldus van mening dat dergelijke verklaringen de ernst van verzoekers vrees voor vervolging door de sjjiitische milities louter omwille van zijn beroep als kapper op ernstige wijze relativeert. Verzoeker geconfronteerd met het feit dat het niet geloofwaardig is dat hij omwille van zijn beroep als kapper zou worden gevisieerd, wijzigt hij zijn verklaringen en stelt hij dat hij beschouwd wordt als een agent omdat hij vaak naar het militaire complex in zijn dorp ging, en dat de sjjiitische milities tegen hem zijn omdat hij veel werkte en zich niet had aangesloten bij hen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 13). Het feit dat verzoeker zijn verklaringen wijzigt naargelang de vragen die hem gesteld werden doet echter verder afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Irak nog gevisieerd zou worden door de milities, gelet op het feit dat hij zijn kapsalon, die de reden was voor de bedreigingen door de milities, heeft gesloten. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat hij geen bedreigingen meer heeft ontvangen na de sluiting van zijn kapsalon, dat hij met zijn familie op hetzelfde adres is blijven wonen en nog 3 à 4 maanden voor zijn vertrek uit Irak als groenteverkoper heeft gewerkt. Uit verzoekers verklaringen blijkt evenmin dat verzoekers familie nog enige problemen heeft gehad met de milities na verzoekers vertrek uit Irak. De Raad is van oordeel dat dit verzoekers vrees voor vervolging verder relativeert. Gelet op het bovenstaande, is het loutere feit dat verzoeker bij zijn terugkeer op hetzelfde adres zou gaan wonen onvoldoende om aan te tonen dat verzoeker zou gevisieerd worden door de milities.

Gelet op het bovenstaande is de Raad van oordeel dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers vermeende vervolgingsfeiten omwille van zijn beroep als kapper. Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij kapper is zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd in Bagdad.

Bovendien is de Raad van oordeel dat evenmin geloof kan gehecht worden aan verzoekers verklaringen dat hij in Irak vervolgd zou worden omwille van zijn buitenechtelijke relatie met zijn buurvrouw.

De Raad stelt vast dat verzoekers verklaringen hieromtrent op zich reeds fundamenteel worden ondermijnd door het feit dat verzoeker geen melding maakte van deze vervolgingsfeiten bij aanvang van de asielprocedure (DVZ-verklaring, stuk 13, p. 1-2). Dienaangaande stelt de Raad vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. De vermeende vervolging omwille van zijn buitenechtelijke relatie betreft bovendien een kernelement van verzoekers asielrelaas, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker dit element reeds bij aanvang van de asielprocedure correct weergeeft. Verzoeker verklaarde tijdens het CGVS-interview bovendien dat hij alle redenen voor zijn asielaanvraag had vermeld bij aanvang van de asielprocedure (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2) en vermeldde de problemen omwille van zijn buitenechtelijke relatie pas nadat hij reeds een eerste maal geconfronteerd werd met de ongeloofwaardigheid van zijn initiële asielrelaas (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9-10). Het feit dat verzoeker deze asielmotieven dusdanig laat in zijn asielprocedure aanhaalt doet dan ook reeds afbreuk aan zijn geloofwaardigheid hieromtrent.

Daarnaast merkt de Raad nog op dat verzoeker er niet in slaagt deze asielmotieven aannemelijk te maken. De Raad treedt de motivering in de bestreden beslissing bij dat geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker een buitenechtelijke relatie had met zijn buurvrouw:

“Uit uw verklaringen omtrent uw relatie met uw getrouwde buurvrouw blijkt uit niets dat u werkelijk een relatie met haar zou hebben gehad. Zo blijkt u reeds op de hoogte te zijn geweest van het feit dat haar stam een nauwe betrokkenheid met de sjitische milities had en dat haar neef een lokale politieagent was. U werkte immers als kapper en kende zo het hele dorp (CGVS, p. 5). Dit blijkt ook duidelijk uit uw kennis van de sociale verhoudingen in het dorp en uw goede relatie met de plaatselijke politie en het leger (CGVS, p. 6-8). Het is duidelijk dat u beide een zeer groot risico nam door deze relatie aan te gaan. Wat alleen te verklaren valt als het om een serieuze liefdesrelatie zou gaan. Vooral voor haar, aangezien zij haar eerbaarheid verliest door een buitenechtelijke relatie aan te gaan. In conservatieve kringen kan dit voor haar resulteren in een eermoord als haar familie erachter zou komen en is dit voor haar strafbaar voor de wet (zie administratief dossier: Violence Against Women; Honor Killings: the Survival of Patriarchy in Different Societies; Iraqi women lost liberties). Uw houding ten aanzien van haar lot is verbijsterend. U heeft sinds het vermeende incident, waar zij schijnbaar alle moeite nam met grote persoonlijke risico's door aangifte te doen van verkrachting tegen haar neef, geen contact meer met haar gezocht (CGVS, p. 11). Geconfronteerd met uw apatische houding ten aanzien van haar lot, geeft u aan dat u geen blaam treft. U zei immers: “Als u het niet was, dan had dat een ander persoon kunnen zijn” (CGVS, p. 12). Gevraagd naar de reden dat u niet samen met haar gevlucht bent, u hield immers van haar en haar leven is nog meer in gevaar dan dat van u, wat u overigens ook zelf beaamt (CGVS, p. 12), geeft u aan dat u haar niet kon meenemen omdat ze getrouwd is (CGVS, p. 12). Afgezien van het feit dat haar huwelijk u eerder niet belet heeft om een liefdesrelatie met haar te beginnen is deze verklaring ook tegenstrijdig met uw eerdere verklaring dat ze na het incident gescheiden is (CGVS, p. 12). Uit uw gebrek aan interesse voor haar kan enkel geconcludeerd worden dat er van een liefdesrelatie met uw getrouwde buurvrouw nooit sprake is geweest.”

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier. Met het louter poneren dat verzoeker eveneens een gevaar zou lopen indien hij zijn buurvrouw had meegenomen brengt verzoeker geen valabel argument dat afbreuk kan doen aan de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekers gebrek aan interesse in de situatie van zijn buurvrouw, die gevaar liep omwille van hun relatie, de geloofwaardigheid van deze relatie ondermijnt. Verzoeker legt daarenboven tijdens het CGVS-interview en in zijn verzoekschrift tegenstrijdige verklaringen af over het feit of dan wel de buurvrouw haar eigen neef of die van haar echtgenoot geweest is die haar belaagde (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 11). Deze vaststelling die enkel bevestigt dat verzoekers verklaringen niet coherent zijn, doet geen afbreuk aan bovenstaande motivering.

Bovenstaande vaststellingen volstaan opdat verzoekers verklaringen omtrent zijn vermeende vervolging omwille van zijn buitenechtelijke relatie als ongeloofwaardig kunnen worden beschouwd. Gelet op het feit dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers buitenechtelijke relatie, kan evenzeer geen geloof gehecht worden aan het feit dat verzoeker gevisieerd zou worden omwille van deze relatie.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Verzoekers identiteitsdocumenten hebben louter betrekking op persoonsgegevens en veranderen aldus niets aan bovenstaande analyse. Wat de door verzoeker neergelegde foto's van de bedreigingen in zijn kapperszaak betreft, dient te worden opgemerkt dat verzoeker kan gevolgd worden in zijn verweer hieromtrent dat de stelling dat verzoeker zelf deze bedreigingen heeft genoteerd een louter vermoeden betreft. Hieromtrent merkt de Raad op dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. Bovendien wijst de Raad erop dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 12, nr. 1-2 en 4) wordt in de bestreden beslissing aangaande de veiligheidssituatie in verzoekers land en regio van herkomst verder terecht gemotiveerd:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van november 2016 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Babel te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. . IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt.

Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger.

Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat."

Deze motivering is pertinent, deugdelijk en de gedane vaststellingen vinden allen steun in het administratief dossier. Er dient opgemerkt te worden dat de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 5 oktober 2017 de COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak." van 18 juli 2017 heeft toegevoegd, waarin de informatie genoegzaam bevestigd wordt. De motivering wordt aldus overgenomen door de Raad. Verzoeker betwist deze motivering niet.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen in dit opzicht beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Babil.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Babil een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP